

2017. december 28. - Földünk, bolygóként ismét elérkezik arra a pontra, ahonnan a Nap körüli elliptikus pályát megismétli.

Az emberi találékonyság ezen a ponton lezár, majd újra elkezd egy évet. Ilyenkor visszatekintünk az elmúlt évre, hogy betekinthessünk a következőbe. Az emberi történelem arra tanít, hogy aki szorgalmas volt, jól gazdálkodott, tele a csűr, megél a következő termés-betakarításig. Az ipari forradalom óta ez az elszámolás bonyolultabb, de a gazdasági élet megtartotta az évenkénti számvetés rendszerét. Most ugyanakkor az országos gazdálkodás négyéves ciklusának számvetése is időszerű Magyarországon, demokratikus rendszerünkben a felhatalmazást nyert kormányzat négy évre szóló felhatalmazása lejártával megmérettetik: kaphat-e újra felhatalmazást az ország dolgainak irányítására, vagy mutatkozik-e megfelelőbb az ellenzéki oldalon.

A most múlt év egésze folyamán, hallgatva a Duna Tv híreit, szinte mindennap volt valamilyen jó eredményről szóló hír az Országgyűlés vagy a Kormány által meghozott törvényről, rendeletről, amiben tudósítást kaptunk az ország és a társadalom részére alkotott hasznos eredményről. Messze nyúlna csak felsorolni is az elért eredményeket. Vegyünk csak egy területet, az építőipart, aminek a fejlődése mutatja legjobban az általános fejlődés mértékét – ahol építkeznek, ott van jövőépítés és van miből. Épül és szépül az ország.

Az Építési Vállalkozók Országos Szakszövetsége közli december 17-én: hónapról-hónapra növeli teljesítményét az építőipar az év elejétől, és november–decemberben is tovább tart a növekedés. Minden részterületen bővülés lehet, a legnagyobb mértékű javulás az út- és vasútépítés, azaz a mélyépítés területén várható. Az építésének 27,3 százalékos növekedése főként az ipari létesítmények, lakó-, illetve irodai és oktatási épületek kivitelezésének eredménye.

Az októberi eredmény megközelítette a májusi 38,3 százalékos rekordot – jelentette ki Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter: – az építőipar tovább erősödik, ezt mutatja, hogy az épületek szerződés-állománya októberben 113 százalékkal haladta meg az előző évi szintet, valamint a családi otthonteremtési kedvezmény (csok) és a kedvezményes lakásáfa is támogatja a kedvező folyamatokat.

Jóval nagyobb mértékben, 51,7 százalékkal nőtt az egyéb bővítmények építése, amely főként a gyorsforgalmi utak kialakításának, valamint a vasútfelújítási munkáknak köszönhető – jelentette ki a tárcavezető.

A jövő kilátásai

Valami nagy baj kellene ahhoz, hogy ez a fejlődés elveszteni lendületét. Országon belül nem kell számolni ilyenre.

Túl sok időbe telt, és tanulságos két évtizeddel fizetett az ország amiatt, hogy nem tudott a gátra kiállni a szovjet alkotta egypárt-rendszer összeomlásakor olyan nemzeti elkötelezettségű politikai erővel, ami pontot tett volna a 45 éves szovjet megszállással korlátlan hatalomba emelt, országon belüli politikai létesítmény uralmának, amely erős magával hozott identitásával képtelen volt azonosulni az ország szellemi és érzelmi közösségével. Idegensége, magyarellenessége még inkább kimutatkozott a rendszerváltoztatás menetében. Ebben a rétegben találta meg labanc lakáit a moszkvai bolsevizmus, és ebben a rétegben találta meg a megnyílt hatalmi és politikai vákuumba nyomuló nyugati uzsorás kapitalista.

Gyenge és eszköztelen volt a nemzeti elkötelezettségű politikai erő a Magyar Demokrata Fórumban, amelynek történelem adta lehetősége nyílt a rendszerváltoztatás végrehajtására. A beépítkezett rágcslók szétrágták, és attól kezdve az SZDSZ–MSZP rázúdította az országra – kormányon és ellenzékekben – az internacionalista, nemzetellenes erőket. Húsz évnek kellett eltelnie, 2010-ig, amikor az ország népe értelmesebb része rájött arra, hogy az országon és országgyűlésen belüli ellenzék valójában ellenség. Be is bizonyosodott azóta is, hogy külföldi erők szolgálatában állnak, amelyektől folyamatos támogatást kapnak mindenféle olyan tevékenységhez, ami a magyar nemzeti kormány megdöntését célozza.

A nemzetközi térség állapota

Itt lépünk a nemzeti talajról a külföldi politika területére, ahol jelenleg Európa politikai és hatalmi egysége építése címén esztelen rombolást végző nemzetközi diktatúra tombol.

Súlyos szavak? A béka sem érzi, hogy főzik, ha lassan emelkedik a víz melege.

A francia forradalomban a királyság eltörlését követően új időszámítást vezettek be az első évvel kezdve. A nulladik év használata a forradalmi időszámításban azt jelzi, hogy az egész addigi történelmet, az emberek múltját eltörlik, a társadalom hagyományait megszüntetik, és a nulláról kezdve új társadalmat építenek fel. Ami azelőtt volt, azt el kell felejtetni.

Ez már a forradalmi örület beteljesedése volt, ami ugyan megtorpant, de a világ átrendezését megtervező forró agyak tovább hevültek, jó, ha ezen a vonalon is követjük a történelmet.

A hatalom úgy szép, ha legitim. A hatalomnak fontos követelménye a legitimitás felmutatása.

Ezt a követelményt elégíti ki a demokrácia, amiben a legitimitás alapja a többségi akarat érvénye.

Háború esetén a nemzetközi jog a győztesnek ad kizárólagos jogalapot minden cselekedetére.

Ebben a tekintetben az emberiség a jognak primitív állapotában él – a győztes mindent visz, amire a vesztes jogrendje is igazodni kénytelen. Ezt ismertük meg Trianonban és azt követően minden nemzetközi rendezés elszenvedésében. A háború nem a véletlen műve. 1917 óta minden háború egyazon világhatalmi törekvés eszköze.

A francia forradalmi örület nem sorvadt el, csak meghúzódott a lehetőség korlátaiban.

Természetesen átköltözött az Újvilágba, ami az ígéret földje lett. A világot átrendező hatalom ebből az anyagi bőségből nyerte vissza régi akaratát. Éppen száz évvel ezelőtt küldte az Egyesült Államok katonai erejét át az óceánon.

Ami azóta történt Európában és Európával egészen napjainkig, az mind ezzel a katonai művelettel kezdődött. Fontos állomása volt később a Helsinki Act, ami által minden, amit az akkori hatalmi helyzet birtokolt, nemzetközi legitimitást nyert.

Ma ebből a letaglózott állapotból kellene Európának felemelkedni.

A szovjet állam összeomlott

Az élet természetes rendjének logikája szerint a Szovjetunió politikai, gazdasági és katonai távozása Európa felszabadulását hozta volna meg. Amerika a szovjet hatalom féken tartásával indokolta 1945 utáni katonai jelenlétét Európában. Attól kezdve jelenléte indokolhatatlan, megszálló jellege nyilvánvaló. Ma már európai jelenléte katonailag indokolatlan, gazdaságilag alárendelő, politikailag nyomasztó.

Amerika kiépítette a maga sajátos egypártrendszerét párhuzamosan a szovjet módszerrel. Aki nem kommunista, az reakciós – aki nem liberalista, az populistá. Reakciónak és populistának nincs helye a politika területén. A kommunista kivételezett személy a hatalom birtoklásában. Ilyen a liberalista is.

Liberalista pártrendszer

Európa nyugati felében a háború után meghonosodott az amerikai politikai pártszisztéma, ahol két nagy párt váltja egymást a hatalomban. Kis pénz kis foci, nagy pénz nagy foci. Az élcsapat játékosait meg kell fizetni. A fizetésért teljesíteni kell. Vegyük például a németországi helyzetet. A harmadik Merkel-kormányban szépen megfért a „jobboldali” Kereszténydemokrata Unió, a bajor Keresztényszociális Unió a „baloldali” Szociáldemokrata Párttal. Itt az elnevezésnek nincs jelentősége, csak régről öröklött, megtévesztésre alkalmas szavak. Ez a különös nagykoalíció kívül-belül atlantista volt és hűséges követője a liberalizmusnak, mint uralkodó eszmének.

Nyugat-Európa parlamenti demokráciája, követve az amerikai mintát, teljesen kizárja a társadalmat a politikára minden befolyás lehetőségéből, a média kizárólagos uralásával a véleményalakítás területéről is.

A liberalizmus nem szabadelvűség, hanem nagyon is, diktatórikus eszmerendszer, utasításainak szigorú követői a nyugat-európai politikai pártok. Nyugat-Európa választópolgárai főtt békaként elfogadták a bevándorlási inváziót, jólétükben nem is érzékelik annak végzetes következményeit.

A pártok fölött, csakúgy a tájékoztató iparban amerikai tőkéscsoport, mint munkaadó tart szigorú fegyelmet. Ha egy EU képviselő a bevándorlók befogadása ellen szavazna, várhatná a következő fizetési borítékját. Ugyanúgy járna egy lázadó újságíró, akinek populistá híre miatt nincs többé helye újságnál, rádiónál.

Ilyen állapotokkal kell szembenéznie a magyar miniszterelnöknek, amikor országa érdekeiért kiáll Brüsszelben.

Az atlantizmus

Nem Európa gondjairól szólunk most, csupán Magyarország helyzetéről ebben a kontinentális katyvaszban. Feltűnő, hogy a magyar kormány milyen józanul viszonyul ahhoz a kolosszális baromsághoz, amire a Vatikán fura ura is áldását adja. Nagyon valószínű, hogy a nagyhatalmi diktatúra veszélyeinek felismeréséhez hasznosabb volt a moszkvai megszállás, mint a washingtoni, vagy inkább New York-i.

A Visegrádi Négyek: Magyarország, Lengyelország, Csehország és Szlovákia népe a moszkvai tanfolyamon ismerkedett meg a nagyhatalmi testvériség, szövetség valóságos tartalmával, és már nem kíván egy másik Európán kívüli birodalom szárnyai alatt tetvésszkedni.

Még nem mondta ki a renitens magyar miniszterelnök, de mi már látjuk, hogy meghirdette az atlantizmus ellenében a kontinentalizmus eszméjét. Európa a nemzetek, a történelmi országok, az európai keresztények hazája. Minden más földrésről jövő beavatkozást el kell utasítani.

Európa legyen újra az európaiaké. Az elpártolt nyugati országok térjenek vissza hazájukba – ezt kell nekünk magyaroknak hirdetnünk.

Elszállt remények

Nagy várakozással követte minden Európáért aggódó ember egy évvel ezelőtt az amerikai elnökválasztást. A New York-i ikertornyok látványos leomlásának hatása nyomán beindított amerikai háborús politika felszámolását várták.

Mi magyarok Donald Trump győzelmében a fennálló hatalmi struktúrákkal szembeni lázadás győzelmét láttuk. Tény, hogy a magyar–amerikai kapcsolatokban normális helyzet állt elő 2017 elején, bár az év utolsó negyedében az megtorpanni látszott.

Jött sok változás Trump kormányzásával, de azok rendre elvesztették lendületüket. Olyan remény, hogy a háttérhatalom irányt vált, nem valósult meg.

Az amerikai érdekek alapján létrehozott Európai Unió, mint szervezet, jelét sem adta kihasználni az elnökválasztással együtt járt amerikai befolyás gyengülését arra, hogy a függetlenség útjára lépjen. A kreatúra, mint a gyarmati lokalitás helytartója, hű maradt alkotójához.

Ilyen zavaros vizeken kell kormányozni az ország hajóját, kerülgetve a zátonyokat, féken tartva a belső lékvágókat is, haladni előre ár ellenében. A nemzetek Európájáért! Hajrá Magyarország!

Csapó Endre